

Rapport

Datum: 8 september 2000
Rapportnummer: 2000/305

Klacht

Op 23 juli 1999 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw X te Y (België), met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost (de burgemeester van Eindhoven), werd een onderzoek ingesteld.

Op grond van de door verzoekster verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoekster klaagt erover dat het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost een gespreksverslag (heeft) gebruikt in de ontslagprocedure tegen een politieambtenaar, die tevens haar ex-partner is. Dit verslag was, zonder dat verzoekster daarover was ingelicht, opgesteld naar aanleiding van een informeel gesprek over een uit de hand gelopen ruzie tussen haar en de ex-partner, dat zij op 28 november 1996 had met drie politieambtenaren van dat korps.

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd drie betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Zij maakten van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Verzoekster en de korpsbeheerder deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

BEVOEGDHEID

Na opening van het onderzoek deelde de beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost de Nationale ombudsman mee dat hij van mening was dat de Nationale ombudsman niet verplicht was naar verzoeksters klacht een onderzoek in te stellen omdat ten aanzien van de gedraging een procedure bij een rechterlijke instantie aanhangig was

die nauw samenhangt met de klacht. De bestuursrechter zou onder andere de vergaring van het bewijs en de rechtmatigheid van de vergaring daarvan volledig toetsen, aldus de korpsbeheerder.

De korpsbeheerder was tevens van mening dat de Nationale ombudsman niet bevoegd was een onderzoek in te stellen naar verzoeksters klacht. Omdat verzoeksters ex-partner bij de bestuursrechter beroep had ingesteld tegen de handhaving van zijn ontslag en het betreffende gespreksverslag bij dat ontslag een rol had gespeeld, was de korpsbeheerder van mening dat ten aanzien van het gebruik van het gespreksverslag indirect een procedure bij de rechter aanhangig was. Om die reden was de Nationale ombudsman niet bevoegd een onderzoek in te stellen naar de gedraging, aldus de korpsbeheerder.

De Nationale ombudsman berichtte de korpsbeheerder dat als reden voor het ontslag van verzoeksters ex-partner plichtsverzuim was aangevoerd. Dit plichtsverzuim was mede gebaseerd op het betreffende gespreksverslag. De Nationale ombudsman was (ook) van mening dat het gebruik van het verslag aan de orde kon komen in de beroepsprocedure bij de bestuursrechter. Verzoekster was echter geen belanghebbende in die procedure, aldus de Nationale ombudsman. De Nationale ombudsman liet de korpsbeheerder weten dat de bestuursrechter tijdens die procedure niet oordeelt over de vraag of de politie behoorlijk heeft gehandeld jegens verzoekster door het betreffende gespreksverslag aan te voeren in het kader van de motivering van het ontslag van haar ex-partner. De Nationale ombudsman oordeelt in dit geval over de gedraging ten opzichte van verzoekster. Om die reden achtte de Nationale ombudsman zich bevoegd een onderzoek naar verzoeksters klacht in te stellen.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. Feiten

1. Op 28 november 1996 vond in het politiebureau te Eindhoven een gesprek plaats tussen verzoekster, X, en politieambtenaren K., G. en S.

G. en S. maakten hiervan een verslag op, waarin onder meer is vermeld:

"Dit gesprek is gehouden n.a.v. de mededeling van collega D. dat Z in de problemen zou zitten met zijn vriendin in België en dat i.v.m. diefstal en fysiek geweld door haar, tegen Z aangifte zou zijn gedaan bij de gemeentepolitie in Y (België). Op 28 november 1996 omstreeks 09.00 uur heb ik, S., een telefonisch gesprek gehad met Mevr X. Tijdens dit gesprek bleek dat Mevr X behoorlijk wat problemen had met Z. Er werd op dat moment afgesproken om een vervolggesprek te houden; dit vervolggesprek heeft plaatsgevonden op 28 november 1996 omstreeks 13.30 uur. Op genoemde datum en tijd verscheen Mevr

X, samen met haar dochter N. aan het HB (hoofdbureau; N.o.). Zij verklaarde het volgende:

'Ik ken Z nu ongeveer 3 jaar; ik heb hem leren kennen toen ik een keer in Eindhoven was. Z reed op een motor van de politie en sprak mij aan tijdens het parkeren op een parkeerplaats. Z is hierna een keer bij mij thuis geweest. Op een gegeven moment heeft Z mij gebeld dat hij problemen had en of hij langs mocht komen. Ik heb hierin toegestemd. Sinds die tijd heb ik eigenlijk een relatie met Z. Ik heb Z ook in zijn moeilijke tijd (...) geholpen. In die tijd heb ik voor een goede advocaat gezorgd, dit was de Hr Mo., althans een van zijn vaste medewerkers. Z was in die tijd voor mij ook goed, we konden het goed vinden samen en hadden best een goede verhouding. In die tijd heb ik voor Z ook een auto gekocht. Ik heb toen via mijn bank een lening voor hem geregeld zodat hij een goede auto kon kopen. Ik stond toen garant voor Z. In deze tijd heeft Z heel veel veranderingen in en rond huis aangebracht. Hij mocht dit van mij doen ofschoon ik het vaak niet nodig vond. Dit heeft mij veel geld gekost. Sinds ongeveer 1 jaar is Z aan het veranderen, we hebben vaak ruzie over mijn werk en over de dochter van Z. Deze laatste is 10 jaar en weet Z en mij op een zodanige manier uit te spelen dat daar ook vaak ruzie door ontstaat. Ook als we samen weggaan voor een zakelijke bijeenkomst dan zal Z alles doen om mij te kwetsen. Dit gebeurt dan door onbehoorlijk gedrag tijdens een diner, of tijdens gesprekken. Z zegt dan dat ik het maar uit moet zoeken met mijn arrogante connecties en dat ik mijzelf erg arrogant opstel. Een keer dat ik 's avonds moest werken toen Z vrij was kwam ik nogal laat thuis; ik heb toen met 4 zakenrelaties moeten dineren. Z maakte toen de zeer kwetsende opmerking van 'en was het leuk, je hebt ze zeker allemaal gehad'.

Als ik op zo'n opmerking reageerde dan was hij kwaad en pakte me erg hardhandig vast. Het gebeurde ook wel dat hij me dan hard tegen de kast of tegen de muur aan duwde. Ik ondervond hiervan dan pijn. Enkele weken geleden heeft Z mij geprobeerd te wurgen, dit deed hij door een shawl die ik om mijn nek had, strak aan te trekken. Ik heb in mijn huis een porseleinen poema, ik ben daar erg aan gehecht. Het is al twee keer gebeurd dat Z dat beeld boven zijn hoofd heeft gehouden met de woorden 'Hier ben je aan gehecht hè, ik zal dat ding kapot gooien dan heb ik je' of woorden van gelijke strekking. Voorgaande gebeurtenissen hebben meerdere malen plaatsgevonden. Ik heb daar nooit aangifte van gedaan. Ik was op die momenten bang, maar van de andere kant dacht ik: het zal wel overgaan. Daar komt bij dat ik erg van Z houd; dat doe ik nu nog, maar ik kan er niet meer tegen dat hij mij zo kleineert en onzeker maakt. Ik ben ook al een keer weggegaan en heb toen de gehele nacht in mijn auto doorgebracht bij het motel Eindhoven. Hierna ben ik naar mijn moeder gegaan. Na enkele dagen belde Z mij dan op en vroeg of ik naar huis wilde komen, want hij miste mij en hij hield zo van me. Hierna ging het dan enkele dagen goed, maar dan ging het toch weer fout. Z zag in de kleinste dingen redenen om mij te hardhandig te pakken of te kleineren. Mijn dochter woont op kamers in Antwerpen, dit in verband met haar studie. Nu is mijn dochter ziek en wilde naar huis komen. Z vond dit niet goed en zei dat mijn dochter er niet in kwam. Ook dit heeft de nodige problemen

veroorzaakt. Ik kan er niet meer tegen. Gisteren kwam ik thuis en was Z woest. Ik heb toen snel de auto dichtgetrokken. Z heeft me toen uit de auto gesleurd. In de auto lagen nog flessen champagne. Z dreigde deze kapot te gooien en gooide toen ook een fles op de straat kapot. Hierna is hij met de Porsche weggereden. Voordat hij wegreed heb ik tegen hem gezegd dat hij bij mij niet meer welkom was en dat als hij de auto mee zou nemen ik aangifte zou doen van diefstal van de auto. Van dit laatste is mijn dochter N. getuige geweest; zij heeft nog geroepen: 'Is dit normaal voor een politieman'. Hierna ben ik samen met N. naar de gemeentepolitie te Y gegaan en heb aldaar aangifte gedaan (...). Deze aangifte betrof de diefstal van mijn Porsche. Toen ik thuis kwam, ben ik naar mijn kantoor gegaan. Mijn kantoor is boven in de woning gelegen. Ik wist dat het paspoort van Z nog in de woonkamer op tafel lag en vroeg aan mijn dochter N. of zij het even wilde gaan pakken zodat ik het kon opbergen in de kluis op kantoor. Toen mijn dochter beneden kwam kon ze het paspoort niet meer vinden. Bij nadere controle door ons samen bleek dat er was ingebroken in de woning. De deur aan de zijkant van de woning was geforceerd. Kennelijk was deze ingetrapt. Uit de woning waren de autopapieren verdwenen, evenals alle sleutels. Ook hiervan is door ons aangifte gedaan bij de gemeentepolitie Y. Ik heb vervolgens omdat ik bang was dat Z terug zou komen alle sloten van het huis laten vervangen zodat hij er niet meer in kon met de sleutels die hij had meegenomen. Ik ben de laatste tijd bang voor Z, hij is altijd in zijn burgerkleren gaan werken en thuisgekomen, maar de laatste tijd heeft hij alles bij zich. Ik bedoel daarmee zijn uniform en zijn wapens waaronder ook zijn pistool.

Ik weet niet wat de bedoeling is van dit laatste, maar het maakt mij wel erg bang. Z heeft inmiddels al contact gehad met de politie in Y en heeft beloofd de auto terug te brengen. Ik heb van de politie in Y de toezegging gekregen dat ze extra surveilleren bij mij in de buurt en dat wanneer er iets is, ik meteen moet bellen. Ze zullen dan meteen een eenheid ter plaatse sturen. De aangiftes die ik heb gedaan zet ik door en mijn relatie met Z wil ik beëindigen."

2. Bij besluit van 22 december 1998 werd Z wegens plichtsverzuim ontslagen bij het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost.

3. Verzoekster berichtte de beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost per fax van 13 januari 1999 onder meer het volgende:

"• eind november 1996 werd ik door de heer S. telefonisch benaderd met de vraag of ik bereid zou zijn diezelfde dag naar de Mathildelaan (het hoofdbureau: N.o.) te komen betreffende een informeel gesprek aangaande een uit de hand gelopen onenigheid welke had plaatsgevonden met een hoofdagent, werkzaam op het hoofdbureau te Eindhoven.

• de dag voordien had deze onenigheid plaatsgevonden, waarna ik mij tot een bevriende politieman in mijn woonplaats wendde en hem heb verzocht mij in deze zaak te adviseren (van aangifte is geen sprake).

- Samen met mijn dochter ben ik ingegaan op de uitnodiging van de heer S. en vervoegde mij naar het hoofdbureau. Tot mijn verbazing waren daar aanwezig de heren S., K. en G. Het gesprek verliep in het begin uiterst soepel, maar ik merkte dat er wel degelijk sprake was mij tot uitspraken te laten komen welke in zijn geheel uiterst nadelig zouden zijn voor de betreffende hoofdagent. Insinuerende vragen over drugs en alcohol werden mij door deze heren als het ware opgedrongen. Uiteraard moest ik deze 'stellingen' ontkennend beantwoorden daar hiervan absoluut geen sprake was en zeker niet relevant.
- Daarna heeft de heer S. nog menigmaal contact met mij opgenomen met de bedoeling belastend materiaal te verzamelen ten aanzien van betreffende hoofdagent. Hierop ben ik uiteraard niet ingegaan. (integer?)
- informatie door mij verkregen, bleek dat alle drie heren bijzonder veel belang hadden bij belastend materiaal betreffende deze hoofdagent.
- september 1996 waren genoemde hoofdagent en mijn persoon (als getuige) door de heer Ra. uitgenodigd voor een gesprek op het hoofdbureau. De heer Ra. deelde de hoofdagent mede dat de zaken welke waren gepasseerd voor hem geen enkele belemmering vormden, tenslotte had hij al bijna 20 jaar plezier van deze werknemer. Bij navraag van de advocaat van de hoofdagent werd door zowel de heer Ra. als jurist H. ontkend dat er ooit een gesprek had plaatsgevonden. (Veel later op Uw kantoor gaf de heer Ra. toe dat er wel degelijk een gesprek was geweest.)
- in het najaar van 1996 ontstond een arbeidsconflict met de heer K. en genoemde hoofdagent. (dit kostte hem 3 vakantiedagen)
- februari 1997 wordt genoemde hoofdagent opnieuw aangehouden door de rijksrecherche. Hiervan word ik op de hoogte gesteld door de heer R., afdeling de Kempen. Dit in verband met de opvang van zijn dochter van 10 jaar.
- een dag na de aanhouding word ik door de rijksrecherche verzocht naar Eindhoven te komen voor een getuigenverhoor. Hierin stemde ik uiteraard toe. Tot mijn verbazing word ik diezelfde ochtend benaderd door de heer S. welke mij mededeelde dat hij op de hoogte was dat ik door de rijksrecherche zou worden gehoord. Hij vroeg mij 'Ik ga wel met jou mee, dan kunnen wij over de heer....., wel even een boekje opendoen.' Hoe is het mogelijk dat iemand van het korps op de hoogte kan zijn dat er een verhoor zal plaatsvinden door de rijksrecherche. Dit is juridisch gezien volstrekt ontoelaatbaar.
- Hoe groot was mijn verbazing dat de rijksrechercheur op de hoogte was van het 'aanbod' van de heer S. Maar nog groter was mijn verbazing dat er tussen het P.V. van de rijksrecherche een 'verklaring' was welke door de heren S., K. en G. na mijn gesprek op het hoofdbureau op eigen initiatief en interpretatie was opgesteld, zonder mij hiervan vooraf in kennis te stellen, te laten lezen en te ondertekenen. Dit alles is buiten mijn

medeweten gebeurd en ik vind dit uiterst onzorgvuldig en onteger. Hiertegen heb ik bij de rijksrecherche protest aangetekend en achteraf blijkt dit rapport ook spoorloos te zijn verdwenen. U zult niet verbaasd zijn dat ik eis dat dit rapport boven water komt. In concreto hebben deze heren mij 'misbruikt' voor informatie welke bruikbaar zou kunnen zijn voor het verwijderen van deze politiemans. Een ware heksenjacht ontstaat om deze politiemans na bijna twintig jaar trouwe dienst, evenveel jaren ME, te tackelen. Dit verdient beslist geen schoonheidsprijs.

- Het niet integere gedrag van deze personen deed mijn bloed stollen en ik wilde na overleg met mijn advocaat hiervan aangifte doen in verschillende bureaus. Dit werd mij categorisch geweigerd, met smoezen als - er dient een advocaat bij aanwezig te zijn, iemand van de rijksrecherche, personen van een andere bureaus en meer van dit soort uitvluchten. Ik ben burger en heb het recht te allen tijde aangifte te doen, c.q. mij te beklagen over misstanden bij een korps.
- Tot overmaat van ramp deelde mij genoemde hoofdagent op kerstavond 1998 mede, dat hij per direct ontslag had gekregen waarbij als een van de redenen werd aangevoerd dat deze hoofdagent mij zou hebben bedreigd en mishandeld; het plegen van vernielingen aan en/of inbraak aan mijn woning; diefstal van mijn auto. Het is mij volslagen onduidelijk hoe een korps een dergelijk argument kan aanvoeren als ontslagredenen, hetgeen totaal niet overeenkomt met de waarheid en teken hierbij protest aan. Opnieuw stel ik mij de vraag in hoeverre men van integer gedrag kan spreken van dit korps. Dit wordt uitsluitend gebruikt als stok om mee te slaan en heeft geen enkele waarde.
- Hoe integer het korps is kan ik aan de hand van verschillende voorbeelden volledig onderuithalen. Echt hierop ingaan wil ik graag tijdens een gesprek met U. Maar ik zal U een voorbeeld melden:
 - de betreffende hoofdagent werd op kerstavond geïnformeerd over zijn ontslag. (24 december 1998)
 - 23 december 1998 werd 's morgens via radio Brabant zijn ontslag reeds gemeld.
 - diezelfde dag werd uitgebreid in het Eindhovens Dagblad zijn ontslag vermeld, tevens met de hem ten laste gelegde feiten; dit is in strijd met de wet op de privacy.
 - uiterst incorrect, mede ook gezien het feit dat de betreffende hoofdagent nog niet op de hoogte was gesteld van zijn ontslag.
 - een gedateerde brief van 22 december 1998 van de korpsleiding, kan zeker niet in de kerstperiode de volgende dag aankomen bij geadresseerde.
 - ontslag te moeten vernemen via de media is beslist niet toelaatbaar en uiterst incorrect. Bovendien werd in het mediabericht vermeld dat zijn bezwaar tegen ontslag ongegrond

was verklaard. De adviescommissie heeft het ontslag echter gegrond verklaard. Valse voorlichting via de persvoorlichter, hetgeen absoluut een rectificatie vereist.

Edelachtbare,

Hoewel het misschien een verweven verhaal is, meen ik mij het recht te moeten voorbehouden hevig te protesteren tegen een van de genoemde ontslagredenen welke door leden van het korps als 'waarheid' worden betiteld. Ik eis dat deze derde ontslagreden wordt verwijderd uit de ontslagbrief van genoemde hoofdagent daar deze ver van de waarheid ligt.

Door de vele opeenvolgende blunders welke door dit korps worden gemaakt, lijkt het mij zinnig er eens fiks de bezem door heen te halen; alleen roepen 'wij zijn zo integer' helpt niet. Burgers zijn mondig en zeker niet blind. Integriteit moet men verdienen, door integer te handelen."

4. Bij brief van 11 februari 1999 zond het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost verzoekster een kopie van het verslag van het gesprek tussen verzoekster en politieambtenaren K., G. en S.

In het begeleidend schrijven deelde de politie verzoekster onder meer mee:

"Hierbij ontvangt u een kopie van de gespreksnotitie. Korthedshalve verwijs ik naar de bijlage. Het is mij overigens duidelijk dat die geen onderdeel uitmaakt van het strafrechtelijke traject, maar (...) slechts van het bestuurstraject."

B. Standpunt verzoekster

1. Het standpunt van verzoekster staat samengevat weergegeven onder klacht.

2. Voorts deelde verzoekster in haar verzoekschrift onder meer mee:

"Resumé:

- in juli 1993 leerde ik een politieman kennen van het Eindhovense korps.
- een korte relatie van ongeveer een halfjaar was hiervan het gevolg.
- de relatie werd beëindigd rond januari 1994.
- september 1995 nam genoemde politieman opnieuw contact met mij op.
- op dat moment had deze een korte schorsing achter de rug wegens een aanklacht.
- gezien de omstandigheden heb ik hem mijn hulp aangeboden.

- er volgde een rechtszaak augustus 1996, uitspraak 80 uren werkstraf.
- politiemans vervolgde zijn dienst in overleg met korpsleiding en werd overgeplaatst (...).
- inmiddels was deze in België gaan wonen op een appartement.
- november 1996 ontstond er tussen hem en mij een heftige woordenwisseling, welke ontaardde in een uit de hand gelopen ruzie en fysiek geweld van zijn kant.
- hiervan heb ik mededeling gedaan bij de plaatselijke politie, geen aangifte. Wel dien ik te vermelden dat er na de uitspraak van de rechter, kort erna opnieuw een aangifte tegen politiemans was gedaan door de dochter van zijn vorige relatie (hiervan was echter zowel hij als ik niet op de hoogte).
- oktober 1996 onstaat er een arbeidsconflict.
- daarna volgt de uit de hand gelopen woordenwisseling in november 1996 met mij.
- onze vriendschap/relatie werd toen beëindigd.
- naar aanleiding hiervan werd ik uitgenodigd door heren van het korps Eindhoven welke mij allerlei vragen stelden in verband met genoemde politiemans, dit in bijzijn van mijn dochter.
- later bleek dat dit gesprek door deze drie heren als rapport is uitgebracht zonder mij hiervan in kennis te stellen, te laten lezen en te tekenen.
- tussenkomst van zijn korpschef heeft ertoe geleid dat wij in ieder geval weer met elkaar spraken.
- februari 1997 werd deze politiemans opnieuw aangehouden door de rijksrecherche.
- 1 dag na de aanhouding werd ik benaderd door de RR voor verhoor.
- tevens werd ik gebeld door iemand van het korps welke mij wilde vergezellen naar de RR (vreemd dat deze persoon op de hoogte was van het feit dat de RR mij had gebeld).
- hier werd ik pas op de hoogte gesteld van het aanwezige rapport, maar mocht het niet lezen.
- om dit bewuste rapport draait nu alles (...).
- na twee ontslagprocedures, welke door de commissie niet ontvankelijk werden verklaard heeft de korpsleiding de bewuste woordenwisseling nu gebruikt als ontslagprocedure.

Achteraf gezien is dit een 'spel' welke de korpsleiding van Eindhoven heeft gespeeld en waarin ik als inzet moest dienen. Dit is misbruik maken van macht en ik wens hiervan geen deel uit te maken.

Na veel moeite en mij beroepen op de wet Openbaarheid van Bestuur heb ik uiteindelijk het bewuste rapport in handen gekregen. Ik word gebruikt en misbruikt om een politiemans zijn ontslag te geven.

Ik hoef U nauwelijks te vertellen wat dit betekent. Voor deze politiemans ben ik nu de schuldige van zijn ontslag (waarbij de werkelijke reden wordt vergeten) met alle gevolgen van dien.

Van een integer korps kan hier nauwelijks meer sprake zijn en ik verzoek U dan ook vriendelijk dat er een onderzoek zal plaatsvinden naar de 'maffiapraktijken' van dit korps.

Mijn naam wordt ten onrechte steeds opnieuw genoemd, gebruikt en misbruikt hetgeen mij sociaal niet ten goede is gekomen. Ik ondervind hiervan psychische klachten en zware depressies; tevens is straatvrees ontstaan. Mijn gehele sociale leven staat op zijn kop.

Mijn dochter heeft vele malen haar studie rechten moeten onderbreken - voor hulp - met als gevolg dat zij haar examens niet heeft kunnen halen.

Het kan toch niet zo zijn dat een korps dergelijke praktijken hanteert om mensen voor eigen belang te misbruiken.

Dat zij deze politiemans wilden dumpen - koste wat het kost - moge hun probleem zijn welke redenen hiervoor ook mogen bestaan, maar niet mijn persoon als inzet. Als burger ben je totaal machteloos tegen een korpsleiding."

3. Verzoekster zond bij haar verzoekschrift een reactie op het gespreksverslag van 28 november 1996, gedateerd op 28 maart 1999. In deze reactie is onder meer vermeld:

"Zonder mijn medeweten opgesteld door de heren K., S., G. op donderdag 28 november 1996, hoofdbureau van Politie te Eindhoven.

- gesprekverslag is eigen interpretatie van genoemde heren.
- gespreksleider K. staat niet vermeld, vreemde zaak. Hij was immers gespreksleider en stelde tevens ook de meeste insinuerende vragen welke de heer Z schade konden toebrengen. Om kennelijk zijn grote betrokkenheid in deze zaak te verdoezelen wordt de naam van de heer K. niet genoemd in het opgestelde gespreksverslag. Heeft dit te maken met het arbeidsconflict hetgeen de heer Z met hem heeft gehad?
- er zijn tijdens dit gesprek geen aantekeningen gemaakt, alsmede dat mij niet is gevraagd of ik eventueel akkoord zou gaan met een gespreksverslag.

- het telefonisch gesprek heeft inderdaad plaatsgevonden, waarbij de heer S. aangaf dat het hier ging om '**hulpverlening**' en derhalve een gesprek met mij wilde op het hoofdbureau. Mijn dochter N. was hierbij aanwezig.
- De heer Z was destijds verwickeld in de 1e strafzaak, waarbij hem een advocaat was toegewezen. Daar ik niet absoluut zeker was van de kwaliteiten van deze advocaat heb ik de heer Z aangeraden zich te melden bij de heer Mo. Dat is alles wat ik heb gedaan; de heer Z heeft zelf besloten deze advocaat te nemen.
- ik heb geen auto gekocht voor de heer Z. Het enige wat ik heb gedaan is garant te staan bij de bank, dit volgens de regels van de bank welke buitenlanders alleen een lening verschaft indien er iemand garant staat.
- de veranderingen rond het huis welke de heer Z heeft aangebracht waren in overeenstemming met mij. De heer S. heeft mij tijdens een van zijn bezoeken gevraagd wie de prachtige vijver had aangelegd. Ik antwoordde de heer Z. Uiteraard heeft dat geld gekost, maar ik vond het mooi en het was tenslotte mijn tuin.
- dat de heer Z enigszins veranderd was lag in het feit dat de 1e strafzaak bepaald niet in z'n koude kleren was gaan zitten, ook voor mij was dit een moeilijke tijd daar ik geen idee had, toen, wat dit alles inhield. Dit gaf uiteraard spanningen waarbij kleine woordenwisselingen niet te vermijden waren.
- daar de heer Z zich niet thuis voelde in mijn wereld waarin ik werkte was niet zo verwonderlijk. Gewend aan de strakke politiecultuur, was mijn wereld totaal verschillend en ik begreep heel goed dat hij zich hierin minder thuis voelde. De rest van de geschreven onzin is ontsproten in de breinen van genoemde heren.
- Dat de heer Z probeerde mij te wurgen door middel van mijn shawl is totaal niet waar. Van kleineren was geen sprake, hij begreep toen mijn wereld niet.
- het verhaal dat ik een gehele nacht in mijn auto zou hebben doorgebracht terwijl ik bij motel Eindhoven was is volslagen onzin. Punt een zou ik nooit in mijn auto blijven, punt twee was ik bij een motel, punt 3 heb ik genoeg vrienden en kennissen waarbij ik dan zou kunnen verblijven. Compleet verzonnen. Inderdaad ben ik wel eens een dag naar mijn moeder geweest als er woordenwisselingen waren.
- **van een aangifte van diefstal van een auto, alsmede van inbraak is geen sprake.** Ik heb alleen mededeling gedaan van problemen welke op dat moment speelden. Van aangifte is geen sprake geweest. Als informatie wil ik graag nog vermelden dat na het telefonisch contact met de heer La. in feb. '99 deze mij mededeelde dat het Korps bij de Procureur Ko. hadden geïnformeerd en dat er inderdaad geen sprake was van een aangifte. Dit betekent tevens dat ik ook nooit een aangifte kon intrekken, **zoals wordt vermeld, er was geen aangifte.**

- **Bovendien dien ik nog te vermelden dat bij het telefonisch onderhoud met de heer La. een opmerking werd geplaatst dat ik zeker onder druk van de heer Z het opgestelde gespreksverslag wilde hebben. Ook dit vind ik een zeer insinuerende vraagstelling.**
- **dat ik bang ben voor de heer Z wegens zijn uniform is compleet uit de lucht gegrepen, ik heb hem in al die jaren nooit in uniform gezien. Slechts eenmaal is dit gebeurd toen de heer Z dienst had in (...) en er geen tijd was om zich te verkleeden. De drie jaren hieraan voorafgaand werkte de heer Z immers in burger (...).**
- het is beslist ongeloofwaardig dat de politie van Y extra zou surveilleren. Elke burger weet dat de politie hiervoor geen tijd heeft. Ook deze onzin is verzonnen door deze drie heren.
- ik kan geen **aangifte doorzetten** welke niet bestaat.
- hoewel ik tijdens het gesprek op het hoofdbureau zeer geëmotioneerd was, heb ik de insinuerende vragen als 'hij gebruikt zeker drugs of veel alcohol' direct ontkennend beantwoord. Was het niet gemakkelijk geweest in een dergelijke situatie hierop met ja te antwoorden? Ik vond dit destijds een rare benadering van een collega, zeker als men aangeeft hulp te willen bieden.
- Nu achteraf blijkt dat het de heren bijzonder goed uitkwam dat wij onenigheid hadden, daar dit paste in hun project hetgeen moest leiden tot het ontslag van de heer Z.
- tot mijn spijt heb ik deze '**actie**' destijds niet doorzien, maar pas jaren later begrepen dat hun hulpprogramma moest leiden tot ontslag van de heer Z.
- toen ik bij de rijksrecherche van het bestaan van dit 'shitrapport' op de hoogte werd gesteld ben ik vanaf deze tijd bezig geweest het gespreksrapport in handen te krijgen. Dit werd mij meermalen geweigerd. Al met al heeft dit dus bijna twee en een halfjaar geduurd.
- bovendien vraag ik mij serieus af wat de bedoeling is geweest dit gespreksrapport tussen het P.V van de heer Z te deponeren, hetgeen totaal geen aansluiting vindt op het hem ten laste gelegde feit van incest. Dit was een zuivere privé-aangelegenheid welke niets te maken had met de tenlastelegging.
- naar mijn bescheiden mening was hier opzet in het spel om R.C en O.M om de tuin te leiden aangaande de zogenaamde agressie van de heer Z. Mede ook door het feit dat het arbeidsconflict met de heer K. als agressief werd betiteld.
- zoals ik reeds eerder vermeldde wens ik niet de dupe te worden van een '**spelletje**' welk ontstaan is in de zieke breinen van enkele politieambtenaren welke collega's zonder pardon willen dumpen en tevens deze door hun verkeerd uitgelegde situatie gebruiken als

ontslagredenen welke geheel in de privé-sfeer vallen.

- dat ik het woord aangifte gebruik in het P.V. opgesteld door de rijksrecherche komt door het feit dat ik toen hiervoor geen ander woord kende. Maar bij gedegen onderzoek had de rijksrecherche moeten weten dat het hier niet om een aangifte ging maar een mededeling. Opnieuw hebben zij gefaald. Maar het kwam deze heren goed uit dat ik weinig of niets wist en derhalve gemakkelijk kon worden gemanipuleerd en misbruikt.
- ook het feit dat de heer S. op de hoogte was dat ik door de rijksrecherche was gebeld voor verhoor is niet volgens de regels. Dit behoort een ambtenaar niet te weten. Bovendien was het de bedoeling van de heer S. met mij mee te gaan, zeker om de zaak opnieuw negatief te beïnvloeden. Dit heb ik absoluut geweigerd en hem verzocht geen contact meer met mij op te nemen. Later schijnt hij tegen de heer R. gezegd te hebben dat hij uiterst indiscreet te werk was gegaan.
- tevens moet ik constateren dat de uitspraken welke ik heb gedaan bij de rijksrecherche in zijn algemeenheid uiterst positief zijn voor de heer Z. Mede door het feit dat er mij geen enkele vraag werd gesteld aangaande het feit waarvoor de heer Z destijds werd aangehouden en dit verder geen enkele bijdrage heeft geleverd.

Zou ik al die moeite hebben genomen het gespreksverslag in handen te krijgen als ik verantwoordelijk was geweest voor de hersenspinsels welke deze heren ten nadele van de heer Z op papier hebben gezet uit rancune en wraak?

Deze vraag kan men zich stellen!!"

C. Standpunt korpsbeheerder

1. De beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost deelde bij brief van 10 november 1999 mee dat hij van oordeel was dat, mede gelet op de wijze waarop het onderhavige ambtelijk verslag tot stand was gekomen, niet onzorgvuldig of onrechtmatig was gehandeld door dat te gebruiken in de ontslagprocedure.

2. Voorts voegde de korpsbeheerder bij zijn reactie een relaas waarin onder meer is vermeld:

"Bij het korps Brabant-Zuid-Oost was tot 22 december 1998 de heer Z werkzaam. Laatstelijk als hoofdagent. In het belang van de dienst was hij in 1996 tewerkgesteld in de afdeling (...). Deze tewerkstelling was ingegeven door een gerezen arbeidsconflict, als gevolg waarvan hij niet langer kon worden gehandhaafd in zijn functie (...).

In 1994 is de heer Z strafrechtelijk veroordeeld wegens bedreiging met doodslag en eenvoudige mishandeling. Deze misdrijven werden in de relationele sfeer gepleegd. In het kader van het gerezen arbeidsconflict is hij disciplinair gestraft. Bij de heer Z was

onweerlegbaar sprake van doorgaand agressief gedrag. Deze feiten hebben mede bijgedragen aan het latere strafontslag.

Bij het korps was bekend dat hij een - nieuwe - relatie had met mevrouw X te Y. Op woensdag 27 november 1996 ontstaat er - naar de heer Z naar zijn plaatsvervangend afdelingschef aangeeft - een forse woordenwisseling tussen hem en mevrouw X. Mevrouw X zou de hulp hebben ingeroepen van de plaatselijke politie en aangifte hebben gedaan terzake diefstal van haar auto, inbraak in haar woning en fysiek geweld. Deze delicten zouden door de heer Z zijn gepleegd. Een en ander wordt door een bevriend collega van de heer Z ook gemeld aan de afdelingsleiding (...) waaronder de heer Z formeel nog onder ressorteerde.

De afdelingsleiding arrangeert naar aanleiding van deze berichten een gesprek met mevrouw X. Dit gesprek vindt op 28 november 1996 in het hoofdbureau van politie te Eindhoven plaats. Het moge duidelijk zijn dat het korps zich - zeer zeker gelet op het verleden van de heer Z - een juist en volledig beeld diende te vormen van hetgeen zich had afgespeeld, om zich vervolgens te beraden over een eventuele reactie zijdens het korps.

Bij dit gesprek waren de commissaris K., hoofd (...) en de hoofdinspecteur G. alsmede de inspecteur S. aanwezig. Laatstgenoemden waren toegevoegd aan de afdelingsleiding. Omdat ook de korpsleiding van een en ander kennis diende te dragen is door de heren G. en S. ten behoeve van de korpsleiding een verslag van het besprokene opgemaakt. Het is dit verslag waar mevrouw X thans over klaagt. De inhoud van dit verslag wordt ook thans nog volledig door de opstellers onderschreven en aangemerkt als een juiste en volledige weergave van het besprokene.

,

Op 11 februari 1997 wordt de heer Z in het politiebureau te (...) door de rijksrecherche aangehouden. Deze aanhouding wordt gevolgd door een inverzekeringstelling, een verlenging van de inverzekeringstelling en een bevel tot bewaring. De voorlopige hechtenis wordt vervolgens onder voorwaarden geschorst. De heer Z wordt verdacht van het seksueel binnendringen van het lichaam bij iemand beneden de leeftijd van 12 jaar en/of ontucht met misbruik van gezag, strafbaar gesteld bij de artikelen 244 en/of 249 lid 1 van het Wetboek van Strafrecht.

Vorenstaande is aanleiding om naast het strafrechtelijk traject een tuchtrechtelijke procedure op te starten, hetgeen er uiteindelijk toe leidt dat de heer Z - die direct was geschorst - op 16 december 1997 de disciplinaire straf van onvoorwaardelijk ontslag is opgelegd. Tegen dit besluit maakt de heer Z bezwaar, welk bezwaar wegens een onvoldoende draagkrachtige motivering gegrond wordt verklaard. Het besluit van 16 december 1997 wordt dan vervangen door het besluit van 22 december 1998, welk

besluit hetzelfde rechtsgevolg heeft.

Als ontslaggrond is plichtsverzuim aangevoerd; plichtsverzuim bestaande uit:

- het overtreden van voorschriften, in casu het plegen van seksuele misdrijven als omschreven in artikel 244 en 249 lid 1 van het Wetboek van Strafrecht;
- het telefonisch bedreigen van een persoon met een misdrijf tegen het leven gericht;
- het bedreigen en mishandelen van mevrouw X;
- het plegen van vernielingen aan en/of inbraak in de woning van mevrouw X, en
- diefstal van de auto van mevrouw X.

De conclusie dat de heer Z zich aan bovengenoemd plichtsverzuim schuldig heeft gemaakt, is mede gebaseerd op het proces-verbaal van de rijksrecherche en de verklaring van mevrouw X op 28 november 1996 ten overstaan van de heren K., G. en S. Hierbij dient vermeld te worden dat - zij het enigszins afgezwakt - mevrouw X op 12 februari 1997 een gelijklopende verklaring heeft afgelegd tegenover de rijksrecherche. Een afschrift daarvan is bijgevoegd. Uit deze verklaring blijkt ook dat mevrouw X in ieder geval reeds voor 12 februari 1997 kennis droeg van zowel het bestaan van het thans door haar bestreden gespreksverslag als van de inhoud van dit verslag. Hetgeen zij daar thans over stelt is derhalve bezijden de waarheid.

Het disciplinair ontslag van de heer Z betreft het ambtenarentuchtrecht, hetgeen impliceert dat de in het strafrecht van toepassing zijnde strikte bewijsregels niet gelden. Hetgeen door mevrouw X is verklaard en onder andere in het litigieuze gespreksverslag is vastgelegd, mocht derhalve mede dienen bij de vaststelling van de feitelijke grondslag voor het ontslagbesluit. Door dit ambtelijk verslag te gebruiken is - ook gelet op de wijze waarop het tot stand is gekomen - niet onzorgvuldig of onrechtmatig gehandeld. Overigens dient daarbij te worden vermeld dat een ontslag van de heer Z in november 1996 in het geheel nog niet aan de orde was. Het in een latere fase gebruik maken van een ambtelijk verslag van hetgeen iemand geheel vrijwillig heeft verklaard kan niet als onbehoorlijk worden aangemerkt.

Hierbij dient nog te worden vermeld, dat naar aanleiding van de melding van de heer Z aan zijn (fungerend) plaatsvervangend afdelingshoofd, door laatstgenoemde eveneens een rapportage ten behoeve van de korpsleiding is opgemaakt. De inhoud van deze rapportage strookt met meergenoemd gespreksverslag en is eveneens bijgevoegd.

Mevrouw X heeft eerst in een later stadium de gevolgen overzien van hetgeen door haar meerdere malen is verklaard, namelijk een bijdrage aan het ontslag van de heer Z, hetgeen een verklaring kan zijn voor haar pogingen met name de verklaring van

28 november 1996 uit het dossier verwijderd te krijgen, dan wel het gebruik daarvan als onbehoorlijk te doen kwalificeren.

Gelet op al hetgeen hiervoor is aangegeven ben ik van oordeel dat de klacht van mevrouw X ongegrond is."

3. De korpsbeheerder voegde bij zijn reactie tevens het proces-verbaal van verhoor van verzoekster, dat ambtenaren van de Rijksrecherche op 12 februari 1997 hadden opgemaakt en gesloten. In dat proces-verbaal is als verklaring van verzoekster onder meer vermeld:

"Inmiddels kregen Z en ik steeds vaker erge ruzie. Dat werd veroorzaakt van alle twee de kanten. Het ging vaak om hele kleine dingen. Ik was sneller gepikeerd, waarschijnlijk omdat ik onbewust niet meer het leven kon leiden wat ik gewend was. Z van zijn kant, vond ook steeds iets om ruzie te krijgen. Bij de ruzies gingen we tegen elkaar schreeuwen. Z had er kennelijk moeite mee dat ik een zelfstandige vrouw ben en misschien wat eigenwijs. Z had aangegeven dat hij zich niet op zijn gemak voelde bij mijn zakenrelaties.

(...)

Op een bepaald moment in november 1996 is er een ruzie tussen Z en mij geëscaleerd. Daarbij heeft Z mij hardhandig vastgepakt en zijn er flessen Champagne kapotgevallen. Mijn dochter N. heeft de ruzie ook gehoord. Zowel zij als E. (dochter van Z; N.o.) hebben opmerkingen gemaakt. De opmerkingen van E. hebben ertoe geleid dat Z en zijn dochter bij mij weg gingen. Z heeft daarbij een Porsche van mij meegenomen, hoewel ik duidelijk maakte dat ik dat niet wilde. Ik heb hem gezegd dat ik, wanneer hij met die auto weg zou gaan, aangifte zou doen bij de politie. Ik wilde hem daardoor dwingen om de situatie alsnog met mij te bespreken. Z is toch weggereden. Ik heb van het voorval mededeling gedaan bij de politie (...). Ik heb gezegd dat ik mijn auto terug wilde hebben. Sm. heeft, mede omdat het een collega politieman betrof, contact opgenomen met de broer van Z.

T., de broer van Z heeft contact opgenomen via mijn autotelefoon. N. heeft de telefoon aangenomen werd door T. bedreigd. Ze kreeg daarbij te horen dat wij uit ons huis moesten vertrekken en dat Z en E. daar moesten gaan wonen. Volgens T. was dat een afspraak tussen Z en mij. Toen we thuis kwamen bleek Z in ons huis te zijn geweest om daar zijn paspoort op te halen. Hij had daarvoor het slot van een buitendeur geforceerd. Ik heb daarop aangifte gedaan van inbraak bij de politie (...). Daar bleek dat Z had gemeld dat hij de deur had geforceerd om kleding van E. op te halen. T. zou daarbij aanwezig zijn geweest. Sm. heeft toen alsnog rapport opgemaakt over het gebeurde. Inmiddels is de aangifte door mij ingetrokken.

Ik heb hierop, samen met mijn dochter (...), een gesprek gehad bij de politie Eindhoven. Dat gesprek vond, op hun verzoek, plaats met K., S. en G. Ik vond dat de politiemensen af

en toe nogal suggestieve vragen stelden. Inmiddels had Z ook een arbeidsconflict gehad met K. Kennelijk was de zaak (...), het arbeidsconflict en de ontstane situatie tussen mij en Z voor hen aanleiding om mij te vragen om het gesprek te voeren. Later heb ik gezien dat er ongevraagd een rapport is opgemaakt, waarin dingen staan die nogal uit zijn verband zijn gerukt. Er staan ook wel dingen in die waar zijn. Ik ben door Z aangesproken op de inhoud van het rapport. Ik heb dat rapport van R. mogen lezen. Ik heb Z gezegd dat hij een afspraak met R. moest maken, zodat we met drieën aan de tafel konden gaan zitten, zodat ik woordelijk aan kon geven wat ik wel en wat ik niet had gezegd. Later vond Z het niet meer nodig om de afspraak met R. te maken, omdat de verklaring die ik zou hebben afgelegd, toch niet door mij ondertekend was en dus niet van waarde was. Ik vind dat het gespreksverslag niet woordelijk weergeeft wat ik heb gezegd en dat het interpretaties zijn van de betrokken politiemensen. Ik heb daar zowel S. als R. op aangesproken."

4. De korpsbeheerder voegde bij zijn reactie voorts een beknopt relaas met betrekking tot conflict in thuissituatie politieambtenaar Z, op 16 december 1996 opgemaakt door politieambtenaren R. en S. Dit relaas vermeldt onder meer:

"MELDING TWIST

Op woensdag 27 november 1996 werd R. gebeld door Z die aangaf die dag in ernstige problemen te zijn geraakt. De relatie met mevr. X (verder te noemen X) was verbroken. E.e.a. naar aanleiding van een forse woordenwisseling. X zou de hulp van de plaatselijke politie daarbij hebben ingeroepen. X zou daarbij aangifte hebben gedaan terzake diefstal auto, inbraak in de woning en fysiek geweld.

Z vroeg hem te helpen, omdat hij niet wist wat te doen.

Z is hulp aangeboden, en los van de eventuele strafrechtelijke kant van deze zaak, is eerst gezorgd voor rust en overzicht.

Z vond met zijn 10 jarige dochter E., tijdelijk onderdak bij zijn broer (...).

Hoewel in eerste instantie Z zelf de politie te Y heeft geïnformeerd over zijn handelen is hem ook geadviseerd de in zijn bezit zijnde auto terug te bezorgen bij X. Bekend was ook dat de lokale politie (GP. Y - de heer Sm.) X in het kader van de eerste opvang/hulpverlening bood.

Telefonische contacten tussen Sm. en R. maakten duidelijk dat professionele hulp naar Z alswel X in deze dringend noodzakelijk was. Afgesproken werd het hulpverleningscircuit te laten prevaleren boven een (eerste) strafrechtelijk onderzoek. Dit mede gezien de inschatting van de feitelijke toedracht zoals ervaren door Sm. die de aangifte had opgenomen.

Op donderdag 28 november 1996 hoorde S. van een collega op de meldkamer van bovenstaand situatie. S. werd gevraagd contact op te nemen met X.

Dit contact werd in eerste instantie telefonisch gelegd en later op deze dag in het HB mondeling voortgezet. Bij dit gesprek was de dochter van X, N., alsook K. en G. van het ICC aanwezig. Van dit gesprek is een afzonderlijk verslag opgesteld.

Van het voorval werd terstond de korpsleiding op de hoogte gesteld.

Vanaf dit moment werd over de voortgang in deze steeds contact onderhouden tussen R. en S.

(...)

Uit de gevoerde gesprekken werd duidelijk dat Z andermaal pijnlijk geconfronteerd is met zijn dilemma's, in zijn relaties c.q. de verwerkingen ervan.

Daarbij zijn te noemen:

(...)

- stuk lopen van relaties waarbij die te (...) in een strafrechtelijke procedure geraakte;

(...)

- de verstoorde relaties in zijn werkomgeving incl. zijn te noemen boezemvrienden;

- de dreigende situatie in de relatie met X;

- de onmacht bij het toezien hoe zijn toegewezen dochter X als bedreiging te ervaren ipv haar te accepteren als een (zijn) vriendin;

- niet weten om te gaan met de zakenrelaties van X.

R. en S. zijn de overtuiging toegedaan dat professionele hulp een eerste vereiste is, en konden Z overtuigen die te consulteren.

HUIDIGE SITUATIE

Inmiddels loopt het contact met de bedrijfsmaatschappelijk werker en de bedrijfsarts. Z is doorverwezen naar een psycholoog en heeft aldaar zijn eerste gesprekken gehad. Ook de huisarts is in deze gekend. Herkenbaar is momenteel zijn onbegeleid herstellen van verbroken relaties binnen de werkkring; m.a.w. een geforceerde poging tot herstel van vriendschapsbanden. Hem is aangegeven dit door zijn psycholoog te laten begeleiden.

De aanvankelijk verbroken relatie tussen Z en X is goeddeels hersteld. Besloten is overigens enkel een vriendschapsband te onderhouden. Niettemin heeft X Z haar auto weer ter beschikking gesteld en X heeft een appartement te Y voor Z en E. gehuurd.

E.e.a. naar aanleiding van het feit dat de aanvankelijke verhuizing van Z en E. naar (...) tot gevolg had dat E.'s overgang naar een school (...) niet aansloeg en overigens X's broer (...), zich niet kon verenigen met de door Z en X genomen beslissingen.

Op maandag 9 november 1996 kreeg Z opnieuw een tegenslag te verwerken in deze hulpverleningsroute. Dit als gevolg van een brief van de OvJ in de zaak (...). Waar kennelijk in een gesprek met de KL, en consultatie met OM, was geadviseerd af te zien van hoger beroep, berichtte de OvJ dat hij tot de instelling van het hoger beroep was overgegaan? Z zag het opnieuw niet meer zitten, stortte in en de huisarts moest worden geconsulteerd. Z werd ziek gemeld.

Geadviseerd werd in deze tevens contact op te nemen met de advocaat.

STOPZETTING STRAFRECHTERLIJK ONDERZOEK

De aanvankelijk door X gedane aangifte c.q. melding is door haar in overleg met Sm. stopgezet. Dit alles onder de noemer dat de onderkenning van zijn foutief handelen en zijn onderwerping aan professionele hulpverlening door Z, X hoop geeft voor de toekomst."

D. Reactie S verzoekster

1. Verzoekster deelde bij brief van 1 december 1999 onder meer mee:

"• Ik kan niet een verklaring uit het dossier laten verwijderen, als ik niet geheel op de hoogte ben van deze z.g. verklaring hetgeen destijds een informeel gesprek was uitgaande van de korpsleiding. **Valkuil 1.** Het betreft hier de verklaring welke de heren G., S. en K. hebben opgesteld. Bij de getuigenverklaring is mij door de R.R. (Rijksrecherche: N.o.) medegedeeld dat dit rapport bestond. Deze getuigenverklaring heeft naar mijn inzien moeten bijdragen aan het ontslag van de heer Z. Gezien de vraagstelling en P.V. van de R.R. moet deze heren duidelijk zijn geworden dat hun opzet niet was gelukt. **Valkuil 2.**

- Nu begrijp ik pas waarom de heer S. er zo op stond mij te begeleiden naar de R.R. Hoe kon hij trouwens weten dat ik als getuige bij de R.R. was opgeroepen.?

- Waar bestond het zogenaamde **hulpprogramma** van de korpsleiding eigenlijk uit zoals zij beweerden. Het waren allemaal stokken welke zij zochten om de heer Z te kunnen verwijderen uit het korps.

- Vreemd genoeg waren er toch genoeg redenen (zie correspondentie en verslagen Korps en R.R.) de heer Z acuut uit het Korps te verwijderen. Deze werden echter door een

commissie als niet ontvankelijk verklaard, dus moest X er maar aan geloven. **Blijkbaar had het korps toch niet genoeg argumenten voor een ontslag. Hoewel zij gezien het verleden van Z over genoeg gegevens moesten beschikken.** (zie schrijven korps)

- Een uiterst onzorgvuldige handeling. Achteraf blijkt dat na de eerste veroordeling en uitspraak van de rechtbank te Den Bosch (september 1996) reeds een nieuw onderzoek tegen Z was gestart wegens incest en de heer Ra. er derhalve ook op stond dat de heer Z niet in hoger beroep zou gaan. Mocht de heer Z evt. worden vrijgesproken of anders was dit een streep door de rekening geweest van het Korps. **Naar mijn bescheiden mening en alles wat zich heeft afgespeeld was het korps reeds langere tijd bezig redenen te vinden Z te verwijderen.** In november 1996 ontstaat er een uiterst kritieke situatie hetgeen achteraf blijkt het korps van veel nut te zijn voor een op hand liggende ontslagprocedure. Derhalve hebben de heren mij ook uitgenodigd op het hoofdbureau voor een informatief gesprek in bijzijn van mijn dochter ten behoeve van een hulpprogramma voor de heer Z **Valkuil 3.**

- In concreto betekent het geheel dat het korps reeds langere tijd op de hoogte was van het 'abnormale' gedrag van de heer Z, maar blijkbaar niet genoeg argumentatie hadden voor een ontslag.

- **Waarom hebben zij mij niet na de 'affaire in november 1996' duidelijk gemaakt hetgeen zich afspeelde tussen het korps en de heer Z?**

- **Waarom hebben zij geen hulpverlener ingeschakeld om mij duidelijk te maken welke informatie zij reeds op dat moment hadden en deze mij kon waarschuwen voor de heer Z, als zij het zelf niet wilden doen. Dan was er een hoop leed en frustratie bespaard gebleven zowel voor mij als voor mijn dochter. Alleen zij hadden deze belangrijke informatie.**

- Dit was maatschappelijk gezien een correcte handeling geweest en zij hebben in deze gefaald.

- Een volgende vraag welke men zich kan stellen is het feit dat er meerdere malen hogere politieambtenaren vanuit het Korps Eindhoven naar het politiebureau te Y zijn gekomen voor een gesprek met de heer Sm., politieambtenaar. De heer Sm. vond dit uiterst vreemd en vertelde mij later dat dit alleen maar kon betekenen dat er meer aan de hand was, behalve een uit de hand gelopen ruzie. Zijn idee was dat deze heren er alles voor over hadden informatie te verzamelen voor het ontslag van de heer Z.

- **Waarom heeft de heer R. zoveel moeite gedaan (...) om de ruzie tussen mij en de heer Z uit de wereld te helpen.**

Van inbraak, hoewel gepleegd kon geen sprake meer zijn, daar de heer Z na het plegen hiervan de politie in Y heeft gebeld om mede te delen dat hij zich toegang tot mijn woning

had verschaft teneinde kleding van zijn dochter te halen. Dit betekent dat inbraak niet meer ten laste kon worden gelegd.

De diefstal van de auto is niet relevant, daar de heer Z verklaarde geen vervoer te hebben gehad en de auto 'eventjes heeft geleend', welke hij de volgende dag door toedoen van de heer Sm. bij het politiebureau te Y heeft afgeleverd.

De bedreigingen en mishandelingen zijn juist. Maar gezien de geestelijke toestand van de heer Z zal hij te allen tijde alles ontkennen, hoewel zijn dochter en mijn dochter hiervan getuigen waren.

Ik blijf van mening dat de korpsleiding mij heeft '**misbruikt**' om het al lang op stapel staande ontslag van de heer Z te kunnen realiseren.

Alles wat er is gebeurd kwam deze heren uitstekend van pas. Vreemd genoeg werd ik in de 2 vorige ontslagprocedures niet genoemd.

Ik wil hier nog aan toevoegen dat de Korpsleiding door hun onzorgvuldig handelen geheel niet beseffen wat zij mij en mijn dochter aandoen. Deze man is door het gegeven dat ik nu de oorzaak ben van zijn ontslag ontoerekeningsvatbaar en de gevolgen hiervan uitsluitend voor ons beiden en ik stel dit Korps verantwoordelijk voor alle gevolgen."

2. Voorts deelde verzoekster bij brief van 8 maart 2000 onder meer mee:

"Er vindt en vond een ernstige vorm van stalking plaats hetgeen ons algehele leven tot een absolute hel heeft gemaakt. J1. zaterdagavond ben ik overgegaan tot een aangifte bij de politie te Y met de hoop dat er eindelijk iets gaat gebeuren via de juiste en juridische weg. De heer Z heeft iedere vorm van fatsoen verloren en heeft nog maar één gedachte: dat ik de oorzaak ben van zijn ontslag bij het korps Eindhoven. De werkelijke redenen, zijn uiterst agressieve gedrag, wangedrag op het werk, zijn eerste strafrechtelijke veroordeling en de strafrechtelijke vervolging welke nog speelt wegens een aangifte van incest lijkt hij te zijn vergeten.

Steeds heb ik duidelijk aangegeven dat de ontslagreden welke het korps heeft gebruikt om van deze politiemans af te komen, mijn leven tot een hel zou maken hetgeen dan ook is gebeurd. Ik besef wel degelijk dat een verwijdering van deze ontslagredenen uit het dossier voor mijn geen enkel nut meer heeft, de schade is reeds aangericht en de heer Z zal wellicht nooit ophouden, altijd zal ik zijn slachtoffer blijven.

De korpsleidingen dienen te beseffen dat een dergelijk handelen nog meer slachtoffers maakt welke al slachtoffers zijn door deze politiemensen. Het korps heeft genoeg andere redenen gehad een niet functionerende politiemans te ontslaan."

Beoordeling

1. Verzoekster klaagt erover dat het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost een gespreksverslag (heeft) gebruikt in de ontslagprocedure tegen een politieambtenaar, die tevens haar ex-partner is. Dit verslag was, zonder dat verzoekster daarover was ingelicht, opgesteld naar aanleiding van een informeel gesprek over een uit de hand gelopen ruzie tussen haar en haar ex-partner, dat zij op 28 november 1996 had gevoerd met drie politieambtenaren van dat korps. Nadat zij op 12 februari 1997 bij gelegenheid van een getuigenverhoor door de Rijksrecherche kennis had gekregen van het bestaan van het verslag, heeft de politie haar op 11 februari 1999 het verslag toegezonden. Het verslag bevat onjuistheden, aldus verzoekster. Verzoekster heeft meegedeeld dat de ex-partner van mening is dat hij op 22 december 1998 is ontslagen, mede ten gevolge van de inhoud van dat verslag. Hierdoor wordt verzoekster door de ex-partner lastiggevallen.

2. De korpsbeheerder heeft meegedeeld dat hij van oordeel was dat niet onrechtmatig of onzorgvuldig was gehandeld door het verslag te gebruiken in de ontslagprocedure tegen verzoeksters ex-partner, mede gelet op de wijze waarop het verslag tot stand is gekomen. De ontslaggrond van verzoeksters ex-partner was plichtsverzuim, en bestond uit het plegen van diverse misdrijven: het bedreigen en mishandelen van verzoekster, het plegen van vernielingen aan en/of inbraak in de woning van verzoekster en diefstal van de auto van verzoekster, aldus de korpsbeheerder. De korpsbeheerder was van mening dat hetgeen verzoekster over die feiten heeft verklaard en dat onder andere in het betreffende verslag was vastgelegd, had mogen dienen bij de vaststelling van de feitelijke grondslag van het ontslagbesluit. De korpsbeheerder liet weten dat verzoekster pas in een later stadium de gevolgen heeft overzien van hetgeen zij meerdere malen had verklaard. Ten slotte heeft de korpsbeheerder meegedeeld dat het in een latere fase gebruik maken van een ambtelijk verslag van hetgeen iemand geheel vrijwillig heeft verklaard niet als onbehoorlijk kan worden aangemerkt.

3. Het gesprek dat verzoekster op 28 november 1996 met de betreffende politieambtenaren heeft gevoerd, had - blijkens het relaas van 16 december 1996 (zie **C. Standpunt korpsbeheerder**, onder 4.) - het karakter van hulpverlening en was gericht op het oplossen van de problemen die zich hadden voorgedaan tussen verzoekster en Z.

Voorts is gebleken dat de feiten die de politie had aangevoerd ter onderbouwing van de ontslaggrond van verzoeksters ex-partner (zie hiervóór, onder 2.), niet, dan wel in mindere mate, worden bevestigd in de door verzoekster ondertekende verklaring in het proces-verbaal van de Rijksrecherche van 12 februari 1997. Dit betrof een strafrechtelijk onderzoek naar aanleiding van een (niet van verzoekster afkomstige) aangifte van incest tegen Z. (zie **C. Standpunt Korpsbeheerder**, onder 3.).

4. Het staat vast, mede gelet op de mededelingen van de korpsbeheerder, dat het betreffende verslag is gebruikt in de ontslagprocedure tegen verzoeksters ex-partner. Voorts staat vast dat verzoekster bij het gesprek op 28 november 1996 niet op de hoogte is gebracht over de wijze waarop met gegevens uit het gesprek zou worden omgegaan

noch is overleg geweest over de verslaglegging zelf.

5. Het staat de politie in beginsel vrij om in voorkomende gevallen een verslag op te maken van een (informeel) gesprek. Het is een vereiste van zorgvuldigheid dat voorafgaand aan dat gesprek tussen beide partijen duidelijkheid bestaat over de bedoeling van een dergelijk gesprek. Voorts gebiedt de zorgvuldigheid dat voor alle partijen vooraf duidelijk dient te zijn op welke wijze wordt omgegaan met de inhoud van het gesprek. Indien wordt besloten om over te gaan tot het maken van een verslag van het gesprek, dient dit verslag in beginsel een weergave van dat gesprek te bevatten waarover beide partijen het eens zijn. De zorgvuldigheid vereist dat het verslag dient te worden voorgelegd aan degene met wie dat gesprek is gevoerd, en door diegene wordt ondertekend, zodat er (achteraf) geen onduidelijkheid kan bestaan over de inhoud van dat verslag.

6. Nu op het tijdstip van het afleggen van haar verklaring geen overleg is geweest over inhoud en gebruik van het verslag, had het in de rede gelegen dat vóórdat tot gebruik van het verslag in de ontslagprocedure zou worden overgegaan (alsnog) met verzoekster contact zou zijn opgenomen over het bestaan van het verslag en op welke wijze daarmee zou worden omgegaan. Tevens zou het uit een oogpunt van zorgvuldigheid correct zijn geweest als de inhoud van dat verslag aan verzoekster zou zijn voorgelegd. Het is niet juist dat dit is nagelaten. Om die redenen is het niet juist dat het verslag is gebruikt in de ontslagprocedure tegen verzoeksters ex-partner. Dit klemt te meer omdat het gespreks-

verslag is vevat in de vorm van een verklaring die verzoekster toentertijd heeft afgelegd en niet, zoals de korpsbeheerder liet weten, in de vorm van een (ambtelijk) verslag. Bovendien bevat het verslag verzoeksters relaas over door haar in België gedane aangiften, waar ten tijde van het gebruik van deze verklaring bekend was dat haar aangiften waren ingetrokken en geen strafvervolging was ingesteld.

Voorts heeft de politie bij het gebruik van het verslag dat op de hiervoor omschreven wijze tot stand is gekomen onvoldoende oog gehad voor de belangen van en de mogelijke gevolgen voor verzoekster, mede gelet op de bekendheid van de politie met de eerdere geweldsmisdrijven die Z in de relationele sfeer had gepleegd (zie **C. Standpunt Korpsbeheerder**, onder 2.).

Ten slotte valt niet in te zien waarom de korpsbeheerder verzoekster het verwijt maakt dat zij pas in een later stadium de gevolgen heeft overzien van hetgeen zij meerdere malen had verklaard. Zoals is vermeld was verzoekster niet op de hoogte van het bestaan van het betreffende gespreksverslag tot op het moment dat zij van de voor haar nadelige gevolgen op de hoogte kwam. De redenering van de korpsbeheerder dat verzoekster in een later stadium bij de Rijksrecherche haar verklaring zou hebben herhaald, is inhoudelijk niet alleen niet juist, maar is evenmin een argument op grond waarvan haar eerdere verklaring in de ontslagprocedure mocht worden gebruikt: van die verklaring tegenover de Rijksrecherche mocht de korpsbeheerder immers enkel en alleen gebruik maken met

toestemming van het openbaar ministerie; uit het onderzoek is niet gebleken dat die toestemming is verzocht en gegeven.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost (de burgemeester van Eindhoven), is gegrond.